

מסורת היש"ם

הגהות הב"ח

(6) נִמְלָה מֵלֶת רַבָּה טַהֲרָה
בְּמִחְמִילָה לֹא אָסְתַּכְלָה
אֲבָרְבָּם אַפִּי בְּדִירְבָּה כְּלָזָן
וְמִתְּמִתָּה פְּלָגָה פְּלָמִים לְלוֹזָג
נִמְמָקָה: (3) דָ' סְפָרָן
קְנָסָה עַל פִּסְגָּה לְלוֹמֶר
לְעַנְקוֹרָה: (5) דָ' חַטְפָוָר וְכֵי
צְלָמָה לְחַמָּה יָמָן: (6) דָ' רַבָּה
בְּרָאתָה תְּוֻסָּה מְבָנָה כְּלָזָן
וְמִתְּמִתָּה נִמְמָקָה:

מוסף רשי

ח"ו מינשי ליה
לرحمנותיה דאברהם. כי
תלּוּ יְמֵן נַכְחָה לִפְנֵי הַלְּשׁוֹן
וכמותו של ג'רליס (איבר 8:2).
בכפונטי. שארם לא כפונטיה
(קדושים לה. ושם: ב-1900א).
מן מושג מעלה
כללה מה מזכיר מטבוח (זה
[ב].

רבינו גרשום
מען העולם השם. שלאלhor
תיכף להרישה זו רשותה
על ריזון מרד והיה עשב
ויאצא זר. וכן כבב
לטלול הבא ונשנה
בקונדר נערר ט: כאדם
שמושירין אותו. אරחים
וינסה על ריזון: בברבו
יעמינה. היה העם הללו
על טלול אשר אמר בברבו
כך היה המורה וממכעך
זההה דוד שחקה רומס
עללה שישויל להרו. אלא:
בלבנו של פ' יוברכו דרבנן
אשר אל כן: להפוך קעה
על פה. פה ריזון יואת כה
השלול. ולכמר שאר דין
אתם: על דעתך כי לא
השׁרעתן. כלומר בידך לסתות
במי אדים מס הדריך
להתוחנו לטבח לא הה
רשׁו ובעבורך של שאש נט
מי אין מושג עציל. מי מעבב
על ריזון. שלוחן חולש לב
צ'יך: אך אהוה מהר.
שאשורה ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר'
חטא מבני אדם וגנעו
הפלגה מטה: אהן בבלין
בגנגו. בכלכל שדי להו
אדם יעדסוק בתורה וחיה
משבוחה ושדור
שנולגה: לו: שי' מטה
עליה. הדריך מה צמץ' אס
שהיא קרכובת: הדריך
כלפי שמאי. אקמאר שאו
בר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר'
בר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר'
דפוס לילון לשון מים:

19. אשר בשערה ישוני והרבה פצעי החם: איוב ט ז ט
 20. וינו י' את איש בן השערה ואמרו: איוב לך ג' 22 י'
 21. אן או רב נברח חלץך ואשאלאך וחוזר עיניהם איוב לך ג' 22 י'
 22. בלה ונין וילך עם יורד אשואל לא געללה: איוב ז ט
 23. ובגהה את האבגנין וונגה וזרק לזרע קלוה: איוב לה כ
 24. הרים על לשלוח העגל נזלה ובכובד מפליכים איוב לא ט

